

РЕШЕНИЕ

№ 345

гр. София, 19.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 18.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **7286** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на С. М. А. срещу Решение т. 4.1.8 за недопускане до участие в обявения конкурс за заемане на академична длъжност „доцент“ в област на висше образование 4. „Природни науки, математика и информатика“ по професионално направление 4.1. „Физически науки“ и научна специалност „Биофизика“ за нуждите на Катедрата по Медицинска физика и Биофизика, Медицински университет – С., обявен в ДВ, бр.10/04.02.2020 г., обективизирано в Протокол № 41/08.07.2020 г. на Факултетния съвет (ФС) на Медицинския факултет (МФ) на Медицински университет – С. (МУ-С.), за което жалбоподателката е уведомена с писмо изх. № 1048 / 08.07.2020 г. на Декана на МФ при МУ – С..

В обстоятелствената част на жалбата са изложени подробни съображения за незаконосъобразност на административния акт, като постановен от некомпетентен орган, при неспазване на установената форма, при допуснати съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалноправните норми- основания по чл. 146, т.1, т.2, т.3 и т.4 от АПК. Изложени са и подробни съображения относно допустимостта на подадената жалба. Жалбоподателя смята, че деканът на МФ, както и назначената комисия по допустимост нямат правомощия да извършва подбор на кандидатите и да извършват преценка по чл. 24, ал. 1, т.4 от Закона за развитие на академичния състав в Република България (ЗРАСРБ), тъй като съгласно чл. 26 от ЗРАСРБ с такава компетентност разполага единствено Научното жури. С оглед на

това, счита, че в случая е следвало да бъде предложен състав на Научно жури. Сочи несъответствие с установената в чл. 59, ал. 2, т. 7 АПК форма, тъй като в заповедта не било указано, пред кой орган, в какъв срок и по кой нормативен акт може да бъде обжалвана, с което е ограничено правото на защита на жалбоподателя. По съществото на спора излага съображения, че изводите на административния орган, относно липсата на специалност на кандидата в конкурса - А., са неправилни, тъй като приложение към заявлението за кандидатстване в конкурса е приложена диплома, по специалност „Биофизика“, която напълно съответства на обявения конкурс. Освен това, в Приложение №3 от Правилника за условията и реда за придобиване на научна степен и за заемане на академични длъжности „главен асистент“, „доцент“ и „професор“ по научни области и/или професионални направления в МУ-С. (ПУРПНСЗАД на МУ-С.) не е поставено изискване за „специалност по Биофизика“ или конкретно професионално направление. Позоваването на Наредба №1 от 22 януари 2015г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването (Наредба №1) е неправилно, тъй като последната не се споменава в правилника на МУ-С., отделно от това касае подготовка на специализанти само за системата на здравеопазването. Моли оспореният акт да бъде прогласен за нищожен, алтернативно да бъде отменен като незаконосъобразен. В съдебно заседание жалбоподателят, чрез адв. Н., поддържа изложеното в жалбата и претендира направените по делото разноски. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Ответната страна - Факултетния съвет на Медицинския факултет на Медицински университет – С., чрез адв. Ф., оспорва жалбата. Излага доводи, че съгласно ПУРПНСЗАД за допускане на кандидатите до конкурс за заемане на академична длъжност „доцент“ са налице две задължителни изисквания: научни проекти-2 и специалност. В случая, кандидатът А. не е представила документ за придобита неклинична специалност по „Биофизика“, съгласно Номенклатура на специалностите (Приложение №1, към ч. 1, ал. 2, с код на специалността №б119) на Наредба №1. Документът, с който се удостоверява придобита специалност, съгласно чл. 37 от Наредба № 1 е свидетелство за призната специалност. Представеният от кандидата документ за придобита образователна и научна степен „доктор“, представлява диплома, а не призната специалност по смисъла на наредбата. Сочи още, че наличието на придобита специалност от кандидатстващия, за заемане на академична длъжност „доцент“ в МУ-С. е допълнително изискване определено от университета, съгласно чл.2б, ал. 5 от ЗРАСРБ. Претендира направените по делото разноски.

Административен съд София – град, II а.о., 35 състав, като взе предвид доводите на страните и прецени доказателствата по делото в тяхната съвкупност, въз основа на наведените в жалбата основания и като извърши служебна проверка относно законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания, предвидени в чл.146 от АПК, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА страна следното:

На 31.05.2019 г. /Протокол № 53 от проведен Катедрен съвет на Катедрата „Медицинска физика и биофизика“ към МФ на МУ – [населено място]/ е одобрено предложение за обявяване на конкурс за заемане на академична длъжност „доцент“ по медицинска физика. Присъстващите 20 членове на Катедрения съвет провели тайно гласуване, резултатът от което е както следва: 12 гласа „да“, 7 гласа „не“ и една

невалидна бюлетина, за обявяване на два конкурса за заемане на съответната академична длъжност.

От ръководителя на Катедрата е изготвено писмо с изх. №66/05.06.2019г. до Декана на МФ към МУ – С., към който е приложен протокол № 53 /31.05.2019 г, съдържащо предложение за обявяване на конкурс за „доцент“ в област на висше образование 4. „Природни науки, математика и информатика“ по професионално направление 4.1. „Физически науки“ и научна специалност „Биофизика“ за нуждите на Катедрата по медицинска физика и биофизика, МУ-С..

На 18.07.2019г. ФС на МФ в МУ- С. е провел заседание /Протокол №33/18.07.2019г./, като по т.1 от дневния ред е предложил на Академичния съвет да разреши обявяването на конкурс за преподаватели – „доцент“ за Катедра по медицинска физика и биофизика.

На свое заседание от 23.07.2019 г. Академичния съвет /АС/ на МУ-С. е взел единодушно решение, с 27 гласа „за“, за провеждането на конкурси за асистенти и хабилитирани лица./Протокол №36/23.07.2019г./.

В ДВ, бр. 10/04.02.2020 г., е обявен конкурс за заемане на академична длъжност „доцент“ в област на висше образование 7. „Здравеопазване и спорт“ по за „доцент“ в област на висше образование 4. „Природни науки, математика и информатика“ по професионално направление 4.1. „Физически науки“ и научна специалност „Биофизика“ за нуждите на Катедрата по медицинска физика и биофизика, МУ-С.“, със срок 2 месеца от обнародването в ДВ.

От ръководителя на Катедрата е изготвен доклад до Декана на МФ към МУ – С., с вх. 1408/13.03.2020 г. с обективизирано предложение за назначаване на комисия за преглед на документи в обявения конкурс с председател – Чл. К.. Проф. д-р И. Г. М., дм, дмн, Декан на МФ към МУ – С., и членове: Доц. П. И. У., дф, ръководител на Катедрата Медицинска физика и биофизика към МУ – С., Проф.д-р Ц. И. Танкова, дмн, Медицински факултет на МУ-С.; Проф.д-р Д. К. Д. – Д., дм, Катедра Биология към МУ-С., Доц. Л. Л. Т., дбф, Катедра Медицинска физика и биофизика, МУ-С., А. Ф., юрист, МУ-С., с резервен член: доц. И. Г. А., дф, Катедрата Медицинска физика и биофизика към МУ – С., и технически сътрудник – Д. П..

Със Заповед № РК36-476 / 01.04.2020 г. на Ректора на МУ – С., /л.48-49/, на основание чл.24, ал.1 от Закона за развитие на академичния състав в Република България и чл.56 от Правилника за приложението му и чл.128, ал.1 и ал. 2 от ПУРПНСЗАД, е назначена комисия по допускане на кандидатите до участие в конкурс за академична длъжност, с предложените с писмо с вх. 1408/13.03.2020 г. председател и членове.

На 04.06.2020г. г. е постъпило заявление до Декана на МФ към МУ – С., от С. А., главен асистент, Катедрата Медицинска физика и биофизика към МУ – С. с приложените към него документи.

На 17.06.2020 г. назначената комисия е разгледала подадените документи за участие в конкурса и е взела решение, че кандидатът С. М. А. не отговаря на изискванията по Приложение №3 от ПУРПНСАДМУС- чл.128, ал. 1, тъй като липсва представен документ за придобита специалност по Биофизика. Решението е обективизирано в Протокол от 17.06.2020 г. на Комисията /л.50-51 по делото/.

На заседание на Факултетния съвет, проведено на 08.07.2020г. е утвърдено решението на комисията, обективизирано в Протокол от 17.06.2020 г., поради което ФС е взел решение да не предложи състав на научно жури.

До жалбоподателя е изпратено уведомително писмо с изх. №1048 от 08.07.2020г. от деканът на МУ-С., съдържащо решението на Комисията, връчено му на 09.07.2020г., видно от собственоръчно отбелязаната дата.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните ПРАВНИ ИЗВОДИ:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е от надлежна страна срещу административен акт -Решение т. 4.1.8 от Протокол № 41/08.07.2020 г. на ФС на МФ в МУ-С., подлежащ на самостоятелен съдебен контрол за законосъобразност и в срока по чл. 140, ал. 1 от АПК. Разпоредбата на чл. 32, ал. 8 /предишна, ал. 1, изм. ДВ, бр. 30 от 2018 г., в сила от 4.05.2018 г. / от ЗРАСРБ предвижда, че всички актове на органите на висшето училище или на научната организация, във връзка със заемането на академичните длъжности по този закон могат да се обжалват пред съда. ФС на МФ в МУ-С. е колективен орган за управление на Факултета, поради което актовете му подлежат на съдебен контрол. За жалбоподателя е налице правен интерес от оспорването, тъй като решението на ФС засяга пряко по неблагоприятен начин правата му, с него приключва процедурата за заемане на академичната длъжност „доцент”.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Оспореното решение е постановено от компетентен орган – ФС на МФ в Медицинския университет-С..

Компетентността на ФС произтича от нормата на чл. 57, ал. 2 ЗРАСРБ, съгласно която научното жури се определя със заповед на ректора на висшето училище или ръководителя на научната организация по предложение на първичното звено и след утвърждаването му от факултетния, съответно научния съвет. Словосъчетанието „съответно научния съвет” се отнася до научните организации, в които академичните длъжности се заемат по същия ред, както и тези във висшите училища. Научен съвет във висшите училища, какъвто е Медицинският университет в С., няма. По аргумент от чл. 47, ал.2 ЗВО, научни съвети съществуват в Българската академия на науките, Селскостопанската академия, националните центрове по проблемите на общественото здраве и други научни организации. Така например, научните съвети са ръководни органи на постоянните научни звена в БАН, които имат правомощия, сходни с тези на факултетните съвети по ЗВО / видно от Устава на БАН/. Следователно, факултетният съвет е орган на висшето училище, който единствен може да предложи и съответно утвърди състава на научното жури. Логиката на законодателя по този въпрос е ясна – да осигури заемането на съответната академична длъжност да бъде одобрено от специалисти от съответното или сходно професионално направление от областта на науката, които са непосредствено запознати с професионалните специфики за тази длъжност. По тези съображения развитите в жалбата доводи за нищожност на обжалваният акт, са неоснователни и следователно не е налице отменителното основание по чл.146, ал.1 АПК.

Оспореното решение е в надлежна форма - писмен протокол, подписан от декана на МФ в МУ-С.. Изтъкнатите от факултетния съвет пречки за избор на състав на научно жури са, че единствения кандидат в конкурса - С. А., не отговаря на изискванията и критериите на ПУРПНСЗАДМУ-С., тъй като не е представила документи, удостоверяващи придобита специалност, поради което последната не се допуска до участие в конкурса.

Освен изрично посочените в решението на ФС на МФ, МУ-С. е цитирано и решението

на комисията по допустимост, назначена със Заповед № РК36-476/01.04.2020 г. на Ректора на МУ – С., и е направено изрично позоваване на нея, при вземане на решението да не предложи състав на научно жури. Поради това мотивите за взетото решение по Протокол от 17.06.2020г. на Комисия за допустимост на кандидата за участие в конкурс за заемане на академична длъжност „доцент“ в област на висше образование 7. „Здравеопазване и спорт“ по за „ доцент“ в област на висше образование 4. „Природни науки, математика и информатика“ по професионално направление 4.1. „Физически науки“ и научна специалност „Биофизика“ за нуждите на Катедрата по медицинска физика и биофизика, МУ-С.“., както и на всички други документи, към които това решение препраща, следва да се считат като мотиви и на обжалваното решение. Съдебната практика по въпроса относно излагането на мотиви в друг документ, извън оспорения, е постоянна още от Тълкувателно решение № 16 / 31.03.1975 г. на ОСГК на ВС. Прието е, че практиката мотивите да съществуват в документ, съставен от друг орган преди издаването на обжалвания индивидуален административен акт се прилага и не противоречи на закона. Изискването, което се поставя към органа-издател на акта, е да извърши позоваване на този предхождащ акта документ. С последното той го приобщава към административната преписка, а изложените в него мотиви, приети от издателя, стават мотиви и на самия акт.

Предвид изложеното, настоящият състав намира, че са спазени изискванията към формата и съдържанието на административния акт и не е налице отменителното основание по чл.146, т.2 АПК.

Неоснователни са и възраженията на жалбоподателя за това, че непосочването в заповедта "пред кой орган, в какъв срок и по кой нормативен акт може да бъде обжалвана" е нарушило правото му на защита. Неизпълнението на изискването на чл. 59, ал. 2, т. 7 АПК не представлява съществено нарушение на процесуалните правила, още повече че жалбоподателят своевременно е упражнил правото си на жалба. Освен това в такива случай законът е предвидил по-голям срок за оспорване на административните актове - чл. 140, ал. 1 АПК.

Констатира се обаче допуснато съществено процесуално нарушение в хода на развилата се конкурсна процедура, което е самостоятелно основание за отмяна на административния акт, по смисъла на чл. 146, т. 3 от АПК, водещо и до неправилно приложение на материалния закон.

Съгласно чл. 48, ал. 3 от Закона за висшето образование /ЗВО/ "академичните длъжности "асистент", "главен асистент", "доцент" и "професор" се заемат при условията и по реда на ЗРАСРБ и на правилниците на висшите училища.

Според чл. 24, ал. 2 от с.з. съответно чл. 55, ал. 1 от Правилника за прилагане на ЗРАСРБ (ППЗРАСРБ), академичната длъжност "доцент" се заема въз основа на конкурс и избор. Кандидатите подават документи съгласно условията и реда, определени в този закон, и реда, определен в правилника на съответното висше училище или научна организация (чл. 3, ал. 2 от ЗРАСРБ). Условията, на които следва да отговарят кандидатите за заемане на академичната длъжност "доцент" в МУ-С., редът за допускането им и редът за оценяване и избор, са регламентирани в Глава трета, раздел III от ЗРАСРБ, съответно - Глава трета, раздел III от ППЗРАСРБ и в Правилника за условията и реда за придобиване на научна степен и за заемане на академични длъжности „главен асистент“, „доцент“ и „професор“ по научни области и/или професионални направления в МУ-С., достъпен на интернет-страницата на университета.

Конкурсната процедура за заемане на длъжността "доцент" се състои от две групи елементи - административни и гражданскоправни, като първите се свеждат до два относително самостоятелни етапа на производството - първият се отнася до решаването на въпроса за допускане до конкурс на кандидатите, подали документи за участие (чл. 48, във връзка с чл. 56 от ППЗРАСРБ), а вторият се изразява в провеждането на самия конкурс чрез оценяване на допуснатите кандидати (чл. 25 - чл. 27 от ЗРАСРБ), който втори етап, след класиране на кандидатите с гласуване на научното жури, приключва с вземане на решение от факултетния/научния съвет за определяне на избрания "доцент" (чл. 27а, ал. 2 от ЗРАСРБ). Тези два етапа от административната фаза на смесения фактически състав са предпоставка за възникване на правоотношение за изпълнение на съответната академична длъжност (чл. 15, ал. 2 от ЗРАСРБ, чл. 54, ал. 4, чл. 32, ал. 1, т. 3 и чл. 59 от ЗВО, чл. 59 от ППЗРАСРБ).

В случая, Комисията по допустимост, назначена от Ректора на МУ-С., следва да извърши преценка на допустимостта на кандидатите за участие в конкурса, решението е със съдържание, че кандидатът С. А. не може да бъде допуснат до участие, т.е. решението обективира волеизявление на орган, натоварен в съответствие с чл. 48, във връзка с чл. 56 от ППЗРАСРБ и заповедта на Ректора с административни по естеството си правомощия.

В приложимите норми на закона (ЗРАСРБ - в редакцията на изм. и доп., ДВ, бр. 30 от 2018 г., в сила от 4.05.2018 г.) и подзаконовия нормативен акт, приет по неговото прилагане (ППЗРАСРБ), е разграничена компетентността на Комисията по допускане от тази, вменена на научното жури. В чл. 25 и следващите от закона научното жури е посочено като органа, който провежда конкурсната процедура посредством оценяване на кандидатите по същество, с изготвянето на рецензии и становища и изслушване на кандидата с поставяне на въпроси от членовете на научното жури. Фазата по оценяване се предхожда от фаза по допускане до участие в конкурса, която условно може да бъде разделена на две части: преценка на условията за допускане по чл. 24, ал. 1 без тези по чл. 2б, ал. 2 и 3 от ЗРАСРБ, респ. чл. 53, ал. 1 от ППЗРАСРБ, без тези по чл. 1а; и преценка на изискванията за допустимост, отнасящи се до минималните национални изисквания, визирани в чл. 2б, ал. 2 и 3, вкл. чл. 2б, ал. 5 от ЗРАСРБ, респ. чл. 1а от ППЗРАСРБ.

Анализът на разпоредбите на чл. 2б, ал. 2 и ал. 3, чл. 27, ал. 1 - 4 от ЗРАСРБ, тълкувани систематично и логически във взаимовръзка с приложимите към случая разпоредби на ППЗРАСРБ (чл. 48, вр. с чл. 5б), сочи на извода, че именно Комисията, предвидена в чл. 48, ал. 2 от ППЗРАСРБ, преценява условията за допускане до участие в конкурса, разписани в чл. 24 от ЗРАСРБ (с изключение на минималните национални изисквания), които в случая са доразвити, допълнени в чл. 128 от ПУРПНСЗД.

Разграничението в правомощията на двата органа (комисия и научно жури) относно преценката за съответствие на кандидатите със задължителните изисквания за допускане до конкурс, е ясно прокарано в разпоредбата на чл. 48, ал. 2 от ППЗРАСРБ, която предвижда, че "Изискванията за допустимост с

изключение на минималните национални изисквания и на изискванията по чл. 1а, ал. 2 се проверяват от комисия, в която се включват...". Съгласно ал. 3 на същата разпоредба условията за допускане по чл. 24 от ЗРАСРБ, които се проверява от научното жури са минималните национални изисквания и с изискванията по чл. 1а, ал. 2. Съдържанието на минималните национални изисквания, начинът на тяхното отчитане на базата на обективно измерими показатели и възможността за определяне на допълнителни изисквания към кандидатите във връзка с минималните национални изисквания са уредени в чл. 2б от ЗРАСРБ, съответно чл. 1а от ППЗРАСРБ. С оглед осъществяване на преценката за съответствие с тези изисквания, в закона и правилника за неговото прилагане е предвидено кандидатите да представят справка по образец, към която прилагат съответните доказателства, определени в ЗРАСРБ, ППЗРАСРБ и правилниците на висшите училища и на научните организации - чл. 26, ал. 1 от ЗРАСРБ и чл. 54, ал. 1 от ППЗРАСРБ. Оценяването на кандидатите се извършва от научното жури въз основа и в съответствие с резултатите и данните, извлечени на основата на представените справки. От гореизложеното следва, че процедурата по оценяване на кандидатите представлява същинското провеждане на конкурса по смисъла на чл. 25 от ЗРАСРБ, което се осъществява единствено спрямо кандидатите, допуснати до участие, респ. до оценяване в конкурса.

Доколкото комисията по чл. 48, ал. 2 от ППЗРАСРБ проверява изпълнени ли са формалните изисквания за допустимост, извън минималните национални изисквания и тези по чл. 1а, ал. 2 от ППЗРАСРБ, то при констатиране на тяхното изпълнение, Комисията се произнася с решение за допускане на кандидата до участие в конкурса. Допускането до оценяване, на свой ред, се свързва с изпълнението на минималните национални изисквания по чл. 2б, ал. 2 и 3, съответно на изискванията по чл. 2б, ал. 5 от ЗРАСРБ - арг. в чл. 26, ал. 2 от закона и чл. 54, ал. 2 от Правилника, като тази преценка, на основание чл. 48, ал. 3 от ППЗРАСРБ, се извършва от научното жури.

Видно от доказателствата по делото, в Решението си от 17.06.2020 г., обективизирано в протокол от същата дата, Комисията, назначена със заповед на Ректора за допускане на кандидатите до участие в обявения конкурс за "доцент", не е допуснала до участие в конкурса С. А., не защото кандидатът не отговаря на минималните национални изисквания съгласно приложената от него справка, а защото не е изпълнил изискванията по чл. 128, ал. 1 от Правилника, а именно не отговаря на изискванията по Приложение №3.

В случая Комисията по допустимост, е извършила оценка на показатели, които поначало попадат в компетентността на научното жури, тъй като с отстраняването на С. А., на основание чл. 128, ал.1 от Правилника (не отговаря на изискванията на Приложение №3 от Правилника), Комисията на практика е извършила преценка по чл. 2б, ал.5, респ. чл. 24, ал. 1, т.4 от ЗРАСРБ, което противоречи на установените в ЗРАСРБ правомощия на научното жури да проведе конкурса, като оцени допуснатите до оценяване кандидати.

След като комисията по чл. 48, ал. 2 от ППЗРАСРБ не може да преценява съответствието с минималните национални изисквания и с тези по чл. 2б, ал. 5 от ЗРАСРБ, то се налага извода, че решението на ФС за утвърждаване на решението на Комисията по допустимост и решението да не предложи състав на научно жури, основано на тази преценка е неправилно. Следователно и точно по аргумента за липса на компетентност на тази комисия, не е допустимо ФС, да възприема констатациите на некомпетентния орган, да препраща към тях, да ги възпроизвежда като мотиви към своето решение.

С оглед на изложените съображения жалбата, като основателна, следва да бъде уважена, а обжалваното решение отменено. След отмяната на оспореното решение, преписката следва да се върне за провеждане на конкурса от етапа допускане оценяване на кандидатите и друго разрешение е правно невъзможно и отрича, както достъпа до съд, така и задължението на съда да предостави ефективно правно средство за защита, такова е само онова решение, което в съответствие с правомощията на съда може да възстанови нарушеното административно правоотношение и по изключение нарушените права да се компенсират с обезщетение. Тези аргументи се налагат с оглед на факта, че с въз основа на опорочена процедура - отделните решения по всяка фаза от нея са невалидни.

След отмяната, процедурата следва да се проведе отново от етапа на допускане до оценяване на жалбоподателя от съответния компетентен помощен орган Комисията, назначена със Заповед № РК36-476 / 01.04.2020 г. на Ректора на Медицински университет – С., като се имат предвид дадените в това съдебно решение указания, на съда по тълкуване и прилагане на закона.

Предвид изхода на делото и направеното искане от жалбоподателя за присъждане на разноските по делото, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя сумата в размер на общо 510 лева съдебни разноски, представляваща държавна такса в размер на 10 лева и адвокатско възнаграждение в размер на 500 лева по представен списък по чл. 80 от ГПК.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК Административен съд - София град, второ отделение, 35-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение т. 4.1.8., обективизирано в Протокол № 41/08.07.2020 г. на Факултетния съвет на Медицинския факултет на Медицински университет – С..
ВРЪЩА преписката на административни орган за ново произнасяне от етапа на допускане до оценяване, съобразно указанията по прилагане на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Медицински университет – С. да заплати на С. М. А. сумата в размер на 510 /петстотин/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в

14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: